

Андрија Милошевић

Жиле пиле

спасава

свет

Илустровао
Немања
Ристић

мала лагуна

Жиле пиле, где си јуче био?
Звали смо те, а ти си се крио.
Играли смо жмурке у врбаку,
јежић Вића згазио у каку!
Смејао се цео кокошињац,
од смеха се тресао и свињац,
само тебе нигде није било –
да се није штогод догодило?

ХаХа ХаХа
ХаХа

ХаХа ХаХа
ХаХа

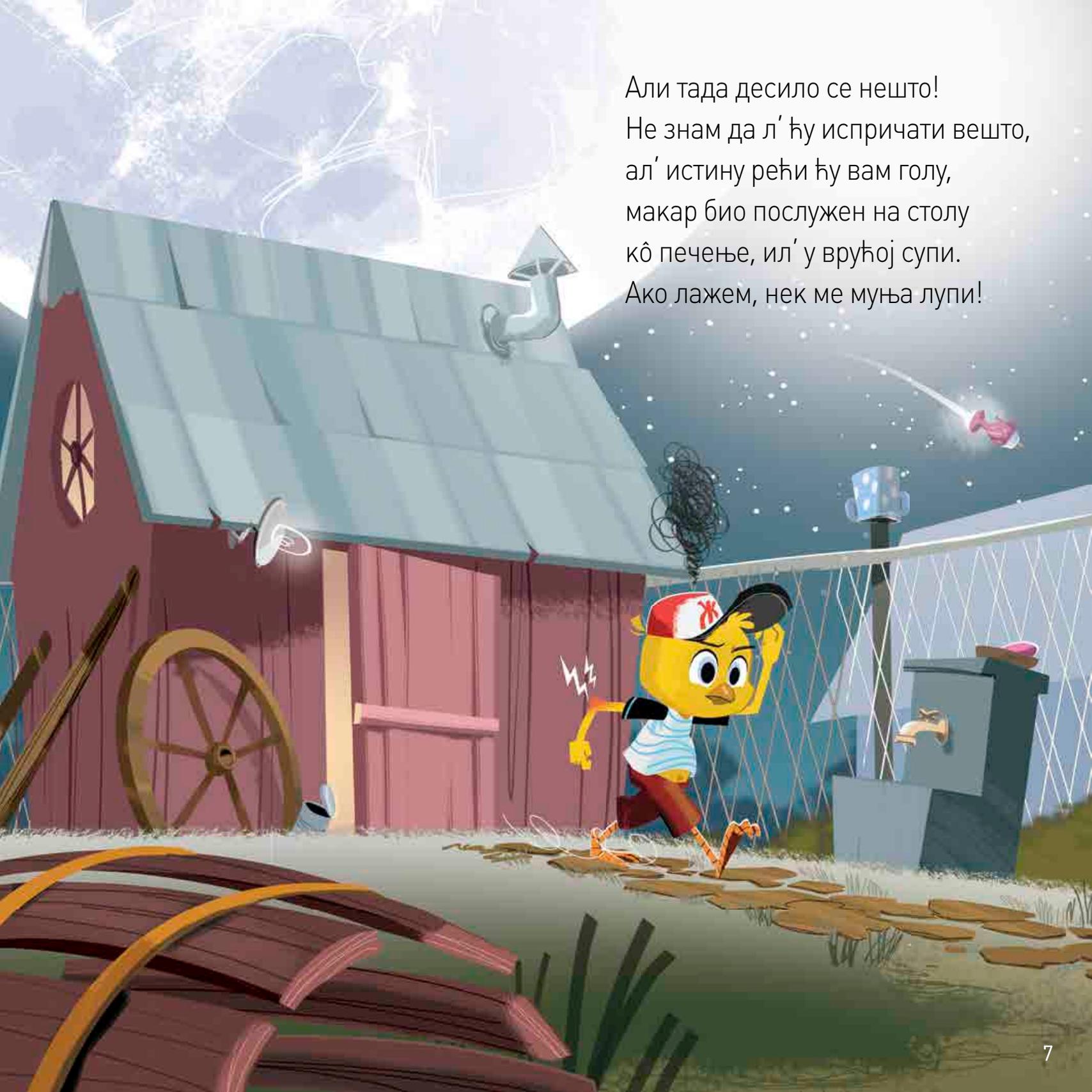
ХаХа ХаХа
ХаХа
ХаХа ХаХа
ХаХа

Запијука Жиле, пиле жуто:
– Људи моји, а и сва живино,
јуче сам се набокао фино
и стомак ми надуо се јако,
нисам могô да навучем сако.
Мислио сам – пропаде ми дан.
И уснио бејаш ружан сан.
Ма све, браћо, наопако било,
и једно ме заболело крило,
а онда ме удари нервоза –
тај ме сегмент докрајчи и сроза.

Али тада десило се нешто!
Не знам да л' ћу испричати вешто,
ал' истину рећи ћу вам голу,
макар био послужен на столу
кô печење, ил' у врућој супи.
Ако лажем, нек ме муња лупи!

Чух једаред да ме неко зове.
Ја помислих да је хук од сове
те ја кренух до извора звука –
кад ме зграби нека хладна кука
и понесе брзином комете
до некакве летелице клете!
Не знам шта је тај објекат био,
ал' ми нешто није омилио.
Много сам се, браћо, уплашио
и то нисам претерано крио.